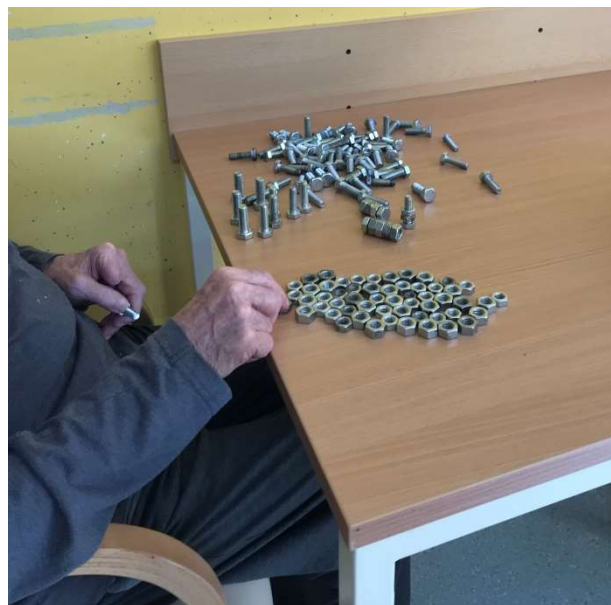


Moje stáž v Mariboru na Slovinsku

Na Slovinsko jsem vyrazila s programem Erasmus + na třítydenní stáž. Stáž jsem plnila v zařízení Dom Danice Vogrincec Maribor (<https://www.danica-vogrincec.si/>) Domov má kapacitu kolem 600 lůžek a převážně jsou zde demenční a chronicky léčení rezidenti. Rezidenti mají k dispozici například rehabilitace, ergoterapie, kadeřnictví, kavárnu, zahradu a mnoho dalšího. V zařízení pracuje spousta zaměstnanců jako jsou sestry, sanitářky, lékaři, ale pracují zde i ergoterapeuti, uklízečky, údržbáři, kuchařky, ekonomové a mnoho dalších. V budově, kde pracuji je 6 pater na kterých se nachází 9 pokojů s 27 lůžky. Patra jsou uspořádána stejně a mají stejné vybavení jako je malá sesterna, kuchyňka, jídelna pro rezidenty, společná koupelna, záchody, denní místnost pro zaměstnance a 3 malé sklady. Tento domov se nějak výjimečně neodlišuje od domovů u nás v České republice. Do domova jsem dojížděla autobusem společně s holkami, které zde také pracovali. Docházela jsem zde od pondělí do pátku od 7 hodin ráno do 2 hodin odpoledne. V domově je všechno jako rutina a téměř pořád dokola. Běžně, když jsem dorazila na své patro, probíhala celková hygiena všech seniorů buď s lavůrkem nebo ve sprše s výměnou osobního a ložního prádla. Následovala snídaně, krmení seniorů, úklid společné jídelny, rozlévání čajů, dezinfekce povrchů, holení, práce s rezidenty, procházka ven a oběd. Příležitostně jsem měřila krevní tlak, glykémii, vyměňovala náplasti na léčbu Alzheimerovy choroby, asistovala u převazu. Výjimečně jsem podávala léky a aplikovala inzulin. První den si mě vzala pod křídla jedna ze sanitářek, která se mi snažila vše ukázat a vysvětlit, což bylo pro mě přínosné. Personál se u mě každý den trochu měnil, ale všichni na mě byli milí, vstřícní, tolerantní a snažili mi ukázat něco nového nebo mě zapojit do práce s klienty. Komunikace s personálem i se seniory byla pro mě velmi náročná, protože jen pár jedinců ze zaměstnanců umělo něco málo anglicky. Snažili se na mě mluvit slovinsky, přičemž některým slovům jsem rozuměla. Senioři vůbec anglicky neuměli, takže s nimi jsem se bohužel nedomluvila, většina z nich uměla slovinsky nebo německy, což mi osobně nepomohlo. Tato stáž pro mě byla velmi zajímavá v tom, že jsem mohla poznat novou zemi a její zdravotnictví, které jsem mohla porovnat s naším. Negativitou této stáže byl jazyk a dorozumívání se, jak s personálem, tak i s pacienty. Celkově stáž byla dobře zorganizovaná díky přátelským a vstřícným koordinátorkám. Kdybych měla možnost znovu vyjet s Erasmus projektem určitě půjdu do toho.

Martina Brzoňová 4.S





Výhled z Pyramidy



Soudná věž



Františkánský kostel

